

องค์กรสวมหมวกนิรภัย 100%

ต้นแบบการลดอุบัติเหตุจราจร
ของสถานประกอบการ

ทำไมต้องสวมหมวกนิรภัย

ทุกๆ ปี มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนทั่วโลกเกือบ 1.2 ล้านคน และยังมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและพิการอีกหลายล้านคนโดยมีสาเหตุหลักมาจาก ‘อาการบาดเจ็บที่ศีรษะ’

ในประเทศที่ประชากรมีรายได้ต่ำและรายได้ปานกลาง และหลายประเทศที่มีการใช้รถจักรยานและจักรยานยนต์เป็นพาหนะ ผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตบนท้องถนนส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้รถจักรยานยนต์เพราะต้องใช้ถนนร่วมกับรถยนต์ รถโดยสาร และรถบรรทุกที่แล่นด้วยความเร็วสูงอยู่เป็นประจำ

การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนด้วยพาหนะสองล้อ

ประเทศอินเดีย
ร้อยละ 27

ประเทศมาเลเซีย
ร้อยละ 60

ประเทศไทย
ร้อยละ 70 - 90

ประเทศในยุโรป ร้อยละ 75 ของการเสียชีวิตในกลุ่มผู้ใช้รถจักรยานยนต์เกิดจาก “การบาดเจ็บที่ศีรษะ”

ประมาณการกันว่าค่าเฉลี่ยการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ในประเทศที่ประชากรมีรายได้ต่ำถึงปานกลาง (รวมประเทศไทย) สูงถึงร้อยละ 88 ซึ่งสร้างผลกระทบทางด้านสังคมสำหรับผู้รอดชีวิตจากอาการบาดเจ็บที่ศีรษะต่อครอบครัวและชุมชนสูงมาก เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วคนเหล่านี้ต้องได้รับการดูแลรักษาเป็นพิเศษ และเป็นเวลานาน ต้องเสียเงินค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก

คำถามคือ หมวกนิรภัย ช่วยลดโอกาสการเสียชีวิตจริงหรือ?

ประสิทธิผลของการสวมหมวกนิรภัยสำหรับรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยได้รับการยืนยันอย่างชัดเจน จากผลงานวิจัยของศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) อาศัยแบบจำลองทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บของโรงพยาบาลเครือข่ายทั่วประเทศ พบว่า

การสวมหมวกนิรภัย

ช่วยลดโอกาสการเสียชีวิตเนื่องจากการบาดเจ็บที่ศีรษะได้

43%

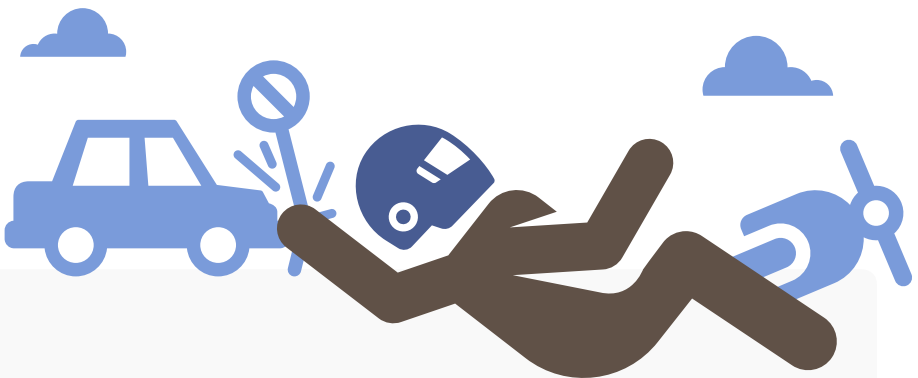
สำหรับผู้ขับขี่

และ 58%

สำหรับผู้นั่งซ้อนท้าย

ซึ่งหมวกนิรภัยมีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงและลดอาการบาดเจ็บที่ศีรษะลงได้ การส่งเสริมให้ผู้ขับขี่สวมหมวกนิรภัยมากขึ้น จึงเป็นวิธีการสำคัญในการเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน

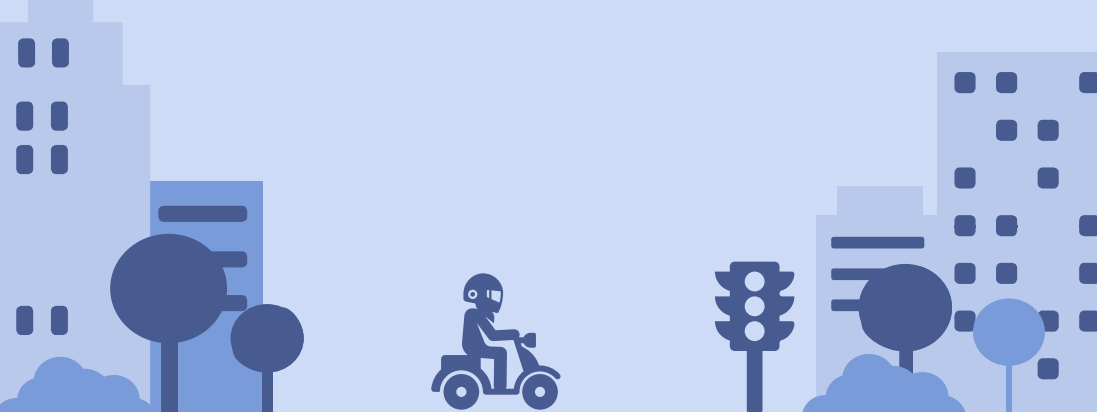
10 เหตุผล ที่คนไม่สวมหมวกนิรภัย

ร้อยละผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ระบุถึงเหตุผลของการไม่สวมหมวกนิรภัย

1. เดินทางระยะใกล้	64%
2. ไม่ได้ขับขี่รถออกนอกถนนใหญ่	37%
3. เร่งรีบ	29%
4. ร้อน อึดอัด สวมใส่ไม่สบาย สกปรก	21%
5. กลัวผมเสียทรง	13%
6. ไม่มีที่เก็บ พกพาลำบาก กลัวหาย	10%
7. ตำรวจไม่จับ	8%
8. ไม่มีหมวกนิรภัย	7%
9. คิดว่าโอกาสเกิดอุบัติเหตุค่อย	6%
10. คนที่นั่งมาด้วยไม่ได้สวม	4%

แหล่งที่มา : มูลนิธิไทยโรดส์และเครือข่ายเฝ้าระวังความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Watch)
ระหว่างเดือนมีนาคม - กรกฎาคม 2553
สำรวจความคิดเห็นของผู้ขับขี่และผู้โดยสารจักรยานยนต์ จำนวน 77,334 คนใน 73 จังหวัดทั่วประเทศ

บทบาทของ สสส.

ต่อการดำเนินงานสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ได้สร้างการรับรู้ให้เกิดการตระหนักถึงผลของการไม่สวมหมวกนิรภัย รวมถึงสร้างทัศนคติที่ดีในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุด้วยการสวมหมวกนิรภัย โดยให้เห็นถึงความห่วงใยของคนรอบข้างต่อผู้ใช้ขี่รถจักรยานยนต์บนท้องถนน และกระตุ้นให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชนเห็นความสำคัญของการร่วมสร้างกฎระเบียบและกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรสวมหมวกนิรภัย

แนวทางการขับเคลื่อน

สร้างต้นแบบที่ปฏิบัติได้จริง และนำเสนอ
ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

สร้างพันธมิตรเครือข่ายที่พร้อมให้ความ
ร่วมมือเป็นต้นแบบ

สร้างการรับรู้และกระตุ้นให้สังคมเกิด
การร่วมปฏิบัติและเห็นประโยชน์

เตรียมพร้อมแนวทางเชิงรุกเข้าไปร่วม
ขับเคลื่อนกับองค์กรที่สนใจ

องค์กรจะมีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนได้อย่างไร

จากสถิติอุบัติเหตุบนท้องถนน สถานการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิตจากการขับขี่ยานพาหนะสองล้อ เช่น รถจักรยานยนต์ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากอาการบาดเจ็บที่ศีรษะ สิ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงอาการบาดเจ็บที่ศีรษะและลดอาการรุนแรงของอาการบาดเจ็บได้ก็คือหมวกนิรภัย ดังนั้นแล้ว สถานประกอบการ องค์กรหรือบริษัท จึงนับเป็นหน่วยงานสำคัญที่มีส่วนช่วยรณรงค์ให้ประชาชน หรือพนักงานร่วมตระหนักถึงคุณค่าในความปลอดภัยนี้ อีกทั้งหากเกิดการสูญเสียของพนักงานในบริษัท/สถานประกอบการ ก็อาจสร้างความสูญเสียต่อรายได้ของสถานประกอบการเองเช่นกัน

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการ โรงงาน บริษัท องค์กร ล้วนเป็นส่วนสำคัญ ในการผลักดันและสร้างการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้พนักงานสวมหมวกนิรภัยมากขึ้น

ประโยชน์ที่องค์กรจะได้รับ

- เพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนนแก่พนักงาน
- ลดการสูญเสียแรงงานในองค์กร
- ค่าใช้จ่ายด้านประกันสุขภาพและอุบัติเหตุของพนักงานลดลง (องค์กรสามารถนำงบประมาณส่วนนั้นไปใช้ส่งเสริมสวัสดิการด้านอื่นๆ ให้กับพนักงานได้เพิ่มขึ้น ซึ่งนอกจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นในองค์กรแล้วยังเกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรอีกด้วย)

แนวทางการดำเนินงาน ส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัยขององค์กร

ขั้นตอนที่ 1 : การวางแผนและเตรียมทีมงานให้พร้อม

1.1 การตั้งคณะทำงาน

เพื่อทำหน้าที่กำหนดกรอบและพัฒนานโยบายที่เหมาะสม

ในคณะทำงานควรมีแผนกใดบ้าง

ผู้ใช้ / บุคลากรในองค์กร

เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์หรือ
สื่อสารภายในองค์กร

หน่วยงานที่มีหน้าที่ออกกฎและควบคุม
ระเบียบการสวมใส่หมวกนิรภัย

เจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในองค์กร

ร้านค้าและสหกรณ์ในองค์กร (นำหมวกนิรภัยมาจำหน่าย เพื่อ
อำนวยความสะดวกให้กับพนักงาน ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์
โดยต้องควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของหมวกนิรภัย
ที่นำมาจำหน่ายด้วย)

กำหนดบทบาททีมงาน

การกำหนดบทบาทให้สมาชิกในทีม โดยพิจารณาจากบุคลิก
และความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานเป็น
ไปด้วยความราบรื่น โดยประกอบด้วยผู้ที่มีบทบาทดังนี้

- ผู้ริเริ่ม
- ผู้ปฏิบัติกร
- ผู้ประสานงาน
- ผู้สนับสนุน

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์

ควรมีความเฉพาะเจาะจง ประเมินได้ กระทำตามได้ และต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริง เช่น

- เพื่อเพิ่มอัตราการใช้หมวกนิรภัยสำหรับการใช้รถจักรยานยนต์
- เพื่อลดอัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์

1.3 กำหนดเป้าหมาย

ต้องตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน เช่น “พนักงานทุกคนต้องสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งขณะขับขี่ หรือโดยสารรถจักรยานยนต์ภายใน 1 ปี” หรือ “อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ของคนในองค์กรต้องลดลง 50% ภายใน 2 ปี”

1.4 กำหนดตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน

ในการทำงานต้องมีตัวชี้วัดว่างานนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งในทุกๆ ดัชนีควรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและควรเป็นเป้าหมายที่ตรงกับความเป็นจริง ได้แก่

- ขอบเขตการรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย
- จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในรอบปี

ตัวอย่างการกำหนดตัวชี้วัดที่ตรงต่อความเป็นจริงและปฏิบัติได้จริง

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน	ค่าเริ่มต้น	ค่าเป้าหมาย
เพื่อเพิ่มการรับรู้เกี่ยวกับหมวกนิรภัย	<ul style="list-style-type: none">• ความถี่ในการรณรงค์เพื่อสร้างการรับรู้ของสาธารณชน• ทักษะการคิดของพนักงานที่ใช้หมวกนิรภัย	<ul style="list-style-type: none">• 0 ต่อเดือน• โดยทั่วไปไม่มีการยอมรับ	<ul style="list-style-type: none">• 4 ต่อเดือน• ให้การยอมรับโดยทั่วไป
เพื่อเพิ่มการใช้หมวกนิรภัย	<ul style="list-style-type: none">• อัตราการใช้หมวกนิรภัย	<ul style="list-style-type: none">• <10%	<ul style="list-style-type: none">• 30%
เพื่อลดปริมาณการบาดเจ็บและเสียชีวิต	<ul style="list-style-type: none">• จำนวนการบาดเจ็บที่ศีรษะ ในกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่เข้ารับการรักษา• จำนวนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่เสียชีวิต	<ul style="list-style-type: none">• 10• 50 ต่อปี	<ul style="list-style-type: none">• 8 วัน• เป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ต้องกำหนด

ขั้นตอนที่ 2 : ระดมสมองแก้ไขปัญหา

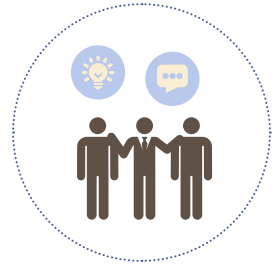
โดยเริ่มจาก

- สํารวจ ประเมิน วิเคราะห์สถานการณ์การสวมหมวกนิรภัยในองค์กร เพื่อให้เข้าใจถึงขอบเขตของปัญหาที่มีอยู่
- กำหนดแรงจูงใจและบทลงโทษที่ชัดเจน เช่น จัดประกวดบุคคลต้นแบบภายในองค์กร/ กำหนดบทลงโทษภาคทัณฑ์สำหรับพนักงานที่ไม่สวมหมวกนิรภัย หรือให้มีผลต่อการขึ้นเงินเดือน/ ค่าตอบแทนและสวัสดิการต่าง/ การส่งตัวพนักงานที่ถูกจับกุมจากการไม่สวมหมวกนิรภัยเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ, สำนักงานขนส่งจังหวัด เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 : ปรับความเข้าใจ

ควรมีการจัดสัมมนาหรือวงประชุมที่ชี้แจงพนักงานว่าทางองค์กรตระหนักถึงปัญหาการไม่สวมหมวกนิรภัยของพนักงานและเน้นย้ำถึงความห่วงใยที่ทางองค์กรมีต่อพนักงานและครอบครัว เพื่อให้พนักงานเปิดรับข้อบังคับ หรือ มาตรการลงโทษที่กำลังจะมีขึ้นในอนาคต และเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ฝ่ายปฏิบัติการทำหน้าที่ได้สะดวกขึ้น

TIP

จัดกิจกรรมในงานอบรมช่วยกระตุ้น เช่น

- มีการแลกเปลี่ยนเรื่องเล่าจากผู้เคยประสบอุบัติเหตุร้ายแรง เพราะไม่สวมหมวกนิรภัย เพื่อเป็นอุทาหรณ์
- มีการแจก/ขายหมวกนิรภัยในราคาถูกสำหรับพนักงาน

ขั้นตอนที่ 4 : จับจริง ปรับจริง

องค์กรควรดำเนินการให้มาตรการบทลงโทษเป็นภาพชัดในสายตาพนักงาน ยกตัวอย่างเช่น

- การให้มีเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยโดยเฉพาะ หรือตำแหน่ง “ผู้ตรวจจับ” คอยดูแล ตักเตือนให้พนักงานสวมหมวกนิรภัยอย่างถูกต้อง และเพื่อช่วยลดแรงต้านที่พนักงาน อาจมีต่อเจ้าหน้าที่ ระบุ.
- มีการบันทึกภาพและข้อมูลผู้ไม่สวมหมวกนิรภัยหรือกระทำผิดกฎจราจรในองค์กรส่งให้ คณะทำงานป้องกันอุบัติเหตุเป็นประจำทุกสัปดาห์ แล้วนำเสนอหัวหน้าแผนก หรือฝ่ายต่างๆ ที่เป็นต้นสังกัดของพนักงาน เพื่อดำเนินการตักเตือนหรือลงโทษตามมาตรการที่องค์กรกำหนด

ขั้นตอนที่ 5 : ขอความร่วมมือ

เช่น การประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายนอกองค์กร เช่น ขอให้ตำรวจตั้งจุดตรวจสกัดบริเวณหน้าองค์กรหรือในบริเวณใกล้เคียงเมื่อพนักงานกระทำความผิดกฎจราจร และส่งรายชื่อให้คณะทำงานป้องกันอุบัติเหตุขององค์กรทราบ หรือขอความร่วมมือให้พนักงานนำภาพถ่ายครอบครัวติดตัวไว้ขณะขับขี่เพื่อเตือนสติไม่ให้ประมาท เป็นต้น

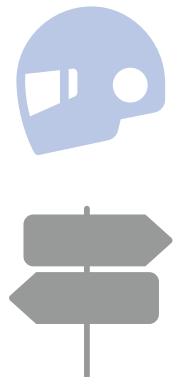

ขั้นตอนที่ 6 : ติดตามและประเมินผล

โดยการสำรวจตัวแปรที่เกี่ยวข้อง เช่น ยอดผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากรถจักรยานยนต์ ยอดขายหมวกนิรภัยรอบๆ องค์กร แล้วนำมาเปรียบเทียบกับปริมาณที่สำรวจไว้ในตอนแรก จะได้ว่ามาตรการขององค์กรมีประสิทธิภาพแค่ไหน และควรพัฒนาต่อไปอย่างไร

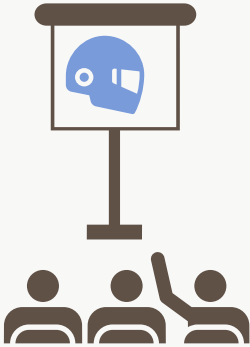

สุดท้ายควรหาวิธีสร้างแรงจูงใจให้พนักงานให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่องจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เช่น การออกสลากกินแบ่ง กองทุน หรือ เบี้ยประกันที่ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ที่สวมหมวกนิรภัยเท่านั้นที่มีสิทธิ์ซื้อหรือใช้สิทธิ์

การส่งมอบแนวคิดขององค์กรสู่พนักงาน

การจะให้แนวคิดขององค์กรเข้าถึงพนักงานได้ ควรปฏิบัติดังนี้

1. จัดประชุมชี้แจง ก่อนจะเริ่มใช้นโยบายหรือบทลงโทษในการปฏิบัติจริง ควรจัดประชุมชี้แจงให้พนักงานทราบว่า องค์กรตระหนักถึงปัญหาการไม่สวมหมวกนิรภัยของพนักงาน และเน้นย้ำถึงความห่วงใยที่องค์กรมีต่อพนักงานและครอบครัว เพื่อให้พนักงานเปิดรับข้อบังคับ หรือมาตรการลงโทษที่กำลังจะมีขึ้นในอนาคตและเพื่อสนับสนุนให้ฝ่ายปฏิบัติการทำหน้าที่ได้สะดวกขึ้น

2. จัดงานอบรม เพื่อกระตุ้นให้พนักงานเห็นความสำคัญของนโยบายดังกล่าว

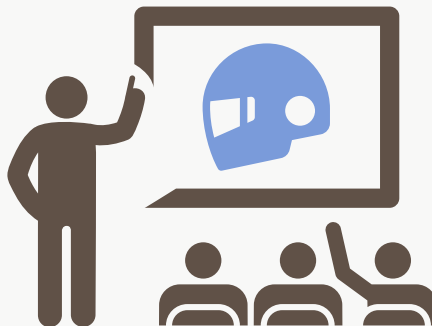

3. สนับสนุนฝ่ายภาคสนาม อย่างตำรวจ ร.ภ. หรือหน่วยที่ต้องคอยสอดส่องพนักงานที่ไม่ให้ความร่วมมือในการสวมหมวกนิรภัยในการลดแรงปะทะและแรงต้านระหว่างเจ้าหน้าที่กับพนักงาน

4. สร้างกิจกรรมเสริม เพื่อช่วยสนับสนุนการณรงค์สวมหมวกนิรภัย เช่น

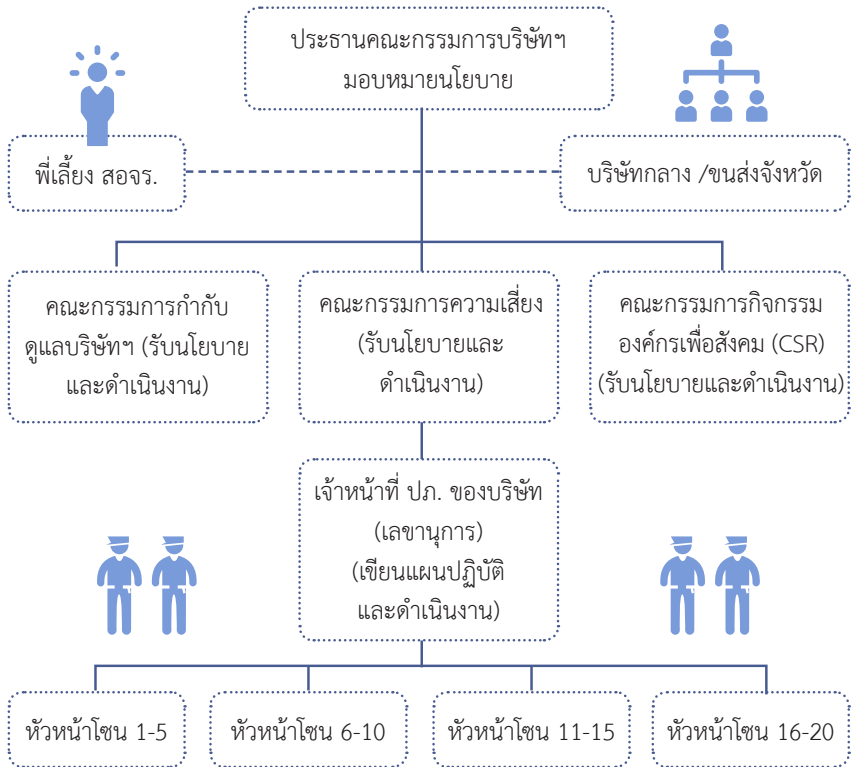
- ส่งเสริมให้ตรวจสอบสภาพรถจักรยานยนต์ของพนักงานเดือนละ 1 ครั้ง หากพบความผิดปกติให้ส่งซ่อมทันที
- จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการขับขี่ปลอดภัย, กิจกรรมวันรณรงค์ภายในและภายนอกองค์กร, กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ทุกคนมองเห็นความสำคัญของการป้องกันอุบัติเหตุร่วมกัน
- อบรมบุคลากรจากแผนก / ฝ่ายต่างๆ ในองค์กรเพื่อเป็นแกนนำช่วยเฝ้าระวังการป้องกันอุบัติเหตุ

กรณีศึกษา การดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุการจลาจลในสถานประกอบการของบริษัท เอส แอนด์ เอ อินเทอร์เน็ตในชั้นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)

ในช่วงปี พ.ศ. 2558 ทางบริษัทประสบปัญหาพนักงานประสบอุบัติเหตุทางถนนและได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ เนื่องจากการใช้รถจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกนิรภัย ซึ่งทำให้พนักงานต้องลาพักงาน โดยพนักงานที่ใช้รถจักรยานยนต์และไม่สวมหมวกนิรภัยของบริษัทจำนวนร้อยละ 32.8 เป็นกลุ่มวัยแรงงาน มีทักษะเฉพาะในการผลิตเครื่องสำอางของบริษัทฯ จึงส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการผลิตเป็นอย่างมาก ทางบริษัทฯ ได้เล็งเห็นถึงปัญหาความปลอดภัยของพนักงานและผลกระทบต่อบริษัทฯ จึงได้เข้าร่วมโครงการกับ สอจร. และทำ MOU กับนายกรัฐมนตรีนปี พ.ศ. 2558 โดยจัดตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโครงการสร้างมาตรฐานองค์กรในการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% ดังนี้

(หัวหน้าโซนเปรียบเสมือนตัวแทนแต่ละแผนก
ทำหน้าที่กำกับดูแลให้พนักงานมีพฤติกรรมสวมหมวกนิรภัย)

การกำหนดเป้าหมายของการขับเคลื่อนงานที่ชัดเจน

นั่นคือ พนักงานของบริษัทฯ จะต้องสวมหมวกนิรภัย 100% (พนักงานจำนวน 2,600 คน ต้องสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งก่อนเข้าและออกบริษัทฯ ทุกคน เป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี)

วิธีการดำเนินงานส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% ตลอดทั้งปี

1. หัวหน้าทุกแผนก่วมกันกำหนดมาตรการองค์กรเรื่องการสวมหมวกนิรภัย 100%
2. ให้ความรู้กับพนักงานเรื่องกฎจราจรและเทคนิคการสวมหมวกนิรภัยที่ปลอดภัย
3. ติดตั้งกล้อง CCTV ในพื้นที่หน้าบริษัทฯ
4. ประชาสัมพันธ์เสียงตามสายเรื่องกฎจราจรและเทคนิคการสวมหมวกนิรภัยทุกวัน

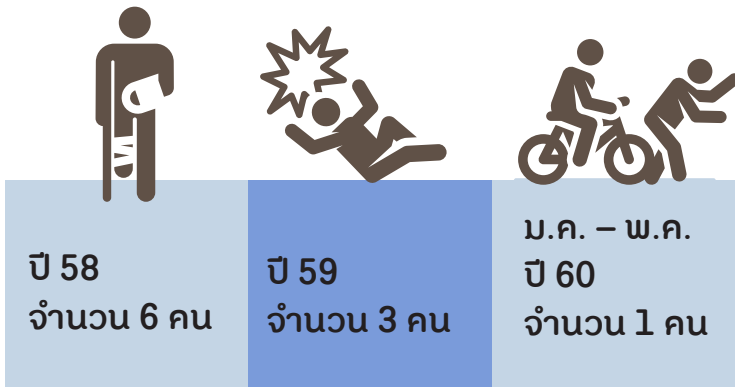
5. **ร่วมกันกำหนดให้สถานที่ภายในบริษัท** เป็นพื้นที่สวมหมวกนิรภัย 100%
6. **ร่วมกันกำหนดให้พนักงาน** หัวหน้าฝ่ายหรือหน่วยร่วมรณรงค์ผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เช่น เสียงตามสาย, บอร์ดประชาสัมพันธ์แผนก, การประกวดพนักงานต้นแบบ เป็นต้น
7. **มอบหมายให้หัวหน้าฝ่าย** หรือหน่วยทำหน้าที่กำกับดูแลและรายงานผลการดำเนินโครงการให้ประธานบริษัทฯ ทราบทุกเดือน
8. **สร้างแรงจูงใจและมอบรางวัล** ให้แก่ “พนักงานต้นแบบ” ที่สวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่เข้าออกบริษัทฯ เป็นประจำทุกเดือน หรือยกย่องพนักงานที่สวมหมวกนิรภัยเป็นประจำทุกสัปดาห์ผ่านการจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์
9. **พัฒนาระบบกำกับติดตามภายในองค์กร** ผ่านคณะกรรมการความปลอดภัย คณะกรรมการสวัสดิการ และหน่วยธุรการร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรหนองขาม (เจ้าหน้าที่มาสุ่มตรวจสอบการสวมหมวกนิรภัยโดยที่พนักงานไม่รู้ตัว)

ผลลัพธ์หลังการรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย

บริษัทฯ มีการเก็บสถิติการเกิดอุบัติเหตุของพนักงาน พบว่ามีจำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของพนักงานลดลงอย่างต่อเนื่อง

และภายหลังจากการดำเนินโครงการสร้างมาตรการองค์กรในการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% ไปแล้ว 2 ปี พบว่า มีจำนวนพนักงานที่สวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ร้อยละ 100

นอกจากนี้บริษัทฯ ยังได้ขยายผลการดำเนินโครงการสร้างมาตรการองค์กรในการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% ไปสู่โรงเรียนมัธยมสุรศักดิ์วิทยาคม และโรงเรียนทุ่งศุขลาพิทยา

Key Success ความสำเร็จสู่ความสำเร็จ

การเป็นองค์กรสวมหมวกนิรภัย 100% เป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคนในองค์กรได้จริง และสามารถทำให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินโครงการได้ ซึ่งบริษัท / วัฒนธรรมของแต่ละองค์กรในการสร้างมาตรการองค์กรในการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% จะแตกต่างกันไป

กรณีศึกษาองค์กรสวมหมวกนิรภัย 100% ของบริษัทเอส แอนด์ เจ อินเตอร์เนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน) มีประเด็นการเรียนรู้ของการสร้างมาตรการองค์กรในการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย 100% และมีกลยุทธ์ความสำเร็จดังนี้

- ผู้บริหารสูงสุดมีความตระหนัก
- มีมาตรการองค์กร
- มีแผนปฏิบัติการ / โครงสร้างรองรับ
- มีการเชื่อมโยงกับรายได้ / การสูญเสียกำลังคนขององค์กร
- การเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มเป้าหมาย
- มีการสร้างแรงจูงใจหากทำดีและลงโทษหากมีการฝ่าฝืน

- การใช้กระบวนการที่มีประสิทธิภาพ / เน้นการมีส่วนร่วมภายใต้ความหลากหลายของกระบวนการและสร้างความต่อเนื่อง

- เกิดพฤติกรรมใหม่ / สร้างวัฒนธรรม / วินัยความปลอดภัยที่ยั่งยืน

องค์กร สถานประกอบการ หรือบริษัทเป็นสถาบันสำคัญที่จะมีส่วนช่วยรณรงค์ให้ประชาชน หรือพนักงานร่วมตระหนักถึงคุณค่าในความปลอดภัยบนท้องถนนด้วยการสวมหมวกนิรภัย เพราะหากเกิดการสูญเสียของพนักงาน ก็อาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อรายได้ของสถานประกอบการหรือบริษัทด้วย

สสส